

Andreu Valor: «El context social és complicat i la Cançó és encara més necessària»

El cantautor valencià parla sobre el nou treball 'Insurrecte'

Andreu Valor (esq.) | Rafa Cortés

Andreu Valor recomença la seva aventura. Un nou so, un nou plantejament i una proposta arriscada que es presenta en dues fases: la primera en CD i la segona, en comptagotes, a través d'internet i d'un codi QR. Tot plegat es diu *Insurrecte* (Bureo Músiques, 2020).

Insurrecte és un vuitè disc especial, només la meitat de les cançons són noves. Per què?

El nou disc és un projecte molt important perquè hi ha un canvi de so respecte al que havia fet fins ara. Feia temps que deia als companys que no acabava de sentir-me còmode i necessitava una experimentació sonora que mantingués el mateix missatge però amb una major innovació en la part musical. Em calia una nova sonoritat. He escoltat propostes molt interessants de cançó d'autor del nord d'Europa i les he agafat de model. Es tractava de no perdre l'essència acústica però actualitzar la manera de tocar les guitarres elèctriques, fugint del pop i del rock. He recuperat cinc cançons antigues i els he donat una nova sonoritat (?Ací em pariren?, ?Tornarem a caure?, ?El progrés?, ?No sé odiar però vull? i ?Mentre el sol autogestiona el meu plaer?). A més, aquest no és un disc de deu cançons; és un disc obert.

Què vols dir?

M'he plantejat incloure-hi fins a quinze temes però no els presento tots de cop perquè vivim en

temps molt agressius i d'ací a tres mesos *Insurrecte* ja formarà part del passat. He d'intentar combatre aquesta adversitat. Fa deu anys un disc es podia amortitzar amb tres o quatre anys. Ara els costos són els mateixos i l'esforç que requereix passa més ràpid. Per això m'he compromès que cada mes o mes i mig pujaré a les xarxes una nova cançó inèdita que també formarà part del disc. La manera de tenir-la serà a través del codi QR que hi ha al CD físic. I també presentaré un documental i un parell de videoclip exclusius en primícia...

Al disc hi ha poemes de Vicent Andrés Estellés (?Ací em parirem?), César Martí (?Això és com tot?) i una cançó feta a partir d'aforismes de Joan Fuster (?Entre el bé i el mal?).

Sí, en el cas de Joan Fuster he intentat acostar-lo a la gent que encara no el coneix. És molt fort el que passa al País Valencià amb el tema dels referents. No és que no el coneguim les noves generacions, és que hi ha gent gran a qui potser li sona el nom però no l'ha llegit mai. ?Entre el bé i el mal? és una cançó que recull trenta dels seus aforismes.

La cançó és la millor manera de donar a conèixer els poetes?

Als concerts potser no tant... però sí que funciona al circuit d'instituts i col·legis on actuo tot sovint. Crec que Joan Fuster és un pilar fonamental de la literatura valenciana.

Sempre has demostrat interès per la poesia.

Sí, la poesia és una manera d'entendre la vida i d'aprendre a expressar el que sento. Els cantautors depenem del llenguatge i si no tenim un bon lèxic, no podem canalitzar els pensaments i sentiments, i ens sentim una mica perduts. La poesia és una eina fonamental, no només d'expressió sinó també de convivència. Per això m'agrada musicar poemes dels autors que són referents per a mi i que m'ensenyen a sentir i a comunicar-me millor a través de la literatura. Jo lleixo poesia però mai no l'agafo com un llibre de narrativa. M'agrada triar un poema o dos i després reflexionar per descobrir què hi ha al darrere.

El títol *Insurrecte* està extret de la cançó ?Ciudadà il·legal?. Tu no ets un ciutadà il·legal però et consideres insurrecte?

Sí, sempre m'agrada contextualitzar els discos sobre mi mateix. En aquest cas però, primer vaig pensar el títol del disc i després vaig escriure ?Ciudadà il·legal?. És l'última cançó que vaig enregistrar quan la resta del treball ja estava pràcticament acabat.

Fa uns anys vas gravar la ?Cançó necessària?. Encara la consideres una necessitat?

Ara mateix estic més negatiu que mai perquè el context social és complicat i em sembla que la Cançó és encara més necessària. Molta gent ha perdut el sentit de l'empatia i ens estem apartant els uns dels altres. La meua manera de combatre aquesta realitat és amb un disc que es titula *Insurrecte* però que comença amb la cançó ?Et declare la pau?.

La gira de presentació del nou disc t'ha portat ha actuar a l'Alguer dins la programació del BarnaSants. Com va anar la teva primera experiència a la ciutat sarda?

És una d'aquelles experiències que em van pujar molt la motivació. Vivim una trista realitat de precarietat lingüística i quan surto del País Valencià i tinc proximitat amb la gent de fora, s'agraeix especialment. L'any passat vaig tocar al Regne Unit (Londres, Bristol i Cardiff) i aviat aniré a Brussel·les. La música és universal i quan m'escolten amb respecte és molt emocionant. Fins i tot diria que és tristament emocionant perquè no hi estem acostumats. I actuar a les escoles i en una sala de l'Alguer també va ser una experiència molt gratificant. Pense que jo també els vaig aportar alguna cosa, però a mi em va servir per carregar les piles.